

ترجمه قرآن مجید

به زبانهای زنده دنیا

سلمان فارسی نقل شده که بسم الله الرحمن الرحيم را بنام یزدان بخایاندۀ ترجمه کرده است . درباره ترجمه های قرآن به زبانهای اروپائی باید گفت که دارای سابقه نسبتاً طولانی است ، چون اسلام از همان بدؤظهور با دنیای مسیحیت تماسهای داشت و یکی از مظاهر مهم آن مباحثاتی بود که میان دانشمندان دو منذهب پیش میآمد . دانشمندان مسیحی موافق با این امر بودند که دسته دسته عسویان مصر و شام و حتی کشیشان و بزرگانی Nianjohnthechalee^۵ چون بوخنای حلقدونی راهب سیناء بالسلام گردیده و بر روی همکشیان سابق خود شمشیر کشیده اند : این بود که بمنظور شکست اسلام از هیچ تلاشی باز نمی ایستادند : کتب و رسائل مختلفی درباره اسلام تدوین شد که نمونه آنها تاریخ یوحنا نیکی Johnofnikiu دمشقی (۶۲۵ - ۷۴۹ م) اسلام و بت پرستی

کمتر زبان زنده ای است که امروز قرآن بدان ترجمه نشده باشد و سالی نمیکندرد که ترجمه تازه ای یکونه تازه تری اذاین کتاب مقدس دخ ننماید . آنطور که گفته اند : قرآن مجید تا کنون یعنی ۱۲۰ بار به بیش از یکصد زبان مختلف در جهان ترجمه شده است . البته پادشاهی از این ترجمه ها بدلی شهرتی نیافرند و یا حتی بچاپ نرسیده است ولی بعضی از آنها شهرت فراوان یافته و بارها چاپ شده است که از جمله آنها میتوان ترجمه جورج انگلیسی را یاد کرد که تا کنون ۳۴ بار بطبع رسیده است . گفتگوئی نیست که ترجمه های اروپائی یا بطریق داری و برای اشاعه کلام الهی بود و یا از نظر گاه مخالفان و احیاناً از روی دشمنی و برای رسالت اسلام صورت گرفته است . . . ولی ترجمه قرآن به زبانهای بیکانه از همان صدر اسلام سایه داشته و نمونه آن حدیثی است که از

گردید.

«پیر» خیلی صریح اعلام داشت که هدف او از اینکار تبلیغات بروضد اسلام است. خوب روشن است که چنین اثری را تاجه حد میتوان ترجمه کامل و درستی بحساب آورد. حق باکسانی است که آفرات تلخیصی دانسته اند مشحون از اغراض و نظرات خام، ولی مذکور مسیحیت طی پنج قرن، مستقیم و غیر مستقیم در مشاجرات یهودهاش بروضد اسلام از همین کتاب اسناده کرد.

در سال ۱۵۹۴ هنکلمان Hinckelmann ترجمه ای انتشارداد که برای آن در سال ۱۵۹۴ چاپ ماراکچی Maracci انجام گرفت.

در سال ۱۱۴۳ یکنفر انگلیسی موسوم به روبرت راتینی بهمراهی هرمان آلمانی قرآن را بلطف لاتین ترجمه نمود. این اثر چهارصد و چند سال مخفی بود، تا در ۱۵۴۳ بوسیله شودر بی بلیاندر در بازل Basel بطبع رسید و پس از آن بزبانهای ایتالیائی و آلمانی و هلندی منتقل شد.

در سال ۱۶۹۸ لوئی مارکی قرآن را به لاتین ترجمه نمود، البته بضمیمه بعضی ملاحظات و با منته عربی آن. این ترجمه در پادوا Padova یکی از شهرهای ایتالیا بچاپ رسید.

کونسول ژنرال فرانسوی که ترکی و عربی را میدانست، در مصر قرآن را به فرانسه ترجمه نمود و در سال ۱۶۴۷ در پاریس چاپ شد.

پس از آن ترجمه های فرانسه توسط ساواری، کازیمبر یسکی و بوتیه در سالهای ۱۷۸۰ - ۱۸۴۰ چهار سال قبل از دومین جنگ ملی بی انجام

را درهم می‌امیزد و غلوتو را اسلام را عالمی از علامات دجال می‌شمارد.

تشوفانس Theophanes متوفی ۸۱۷ م نیز درباره تاریخ اسلام مطالعی دارد که بی ارتباط با عقاید یوحنا دمشقی نیست. دامنه تأثیفات درباره اسلام گسترش یافت و نویسنده گان اروپائی در پی نوشتن درباره اسلام بودند. قیصر بازیلیوس Basileios متوفی ۸۸۶ م نیکetas Niketas را؛ مأمور کتابی بورد اسلام کرد.

در این کتاب میان عقاید نصاری و قرآن کریم مقابله‌ای شده و حاوی ترجمه هایی از آیات قرآن کریم است. این ترجمه های جسته و گریخته، اندک اندک جای خود را به ترجمه کاملی داد. تا آن موقع کتب لغت و فرهنگهای عربی و لاتینی بجز تنظیم یافته بود.

* * *

نخستین بار تمام قرآن بزبان لاتین به مت پیر لوونرابل Pierre levenerable (۱۰۹۲ م) کشیش کلونی Cluny ترجمه شد. این کشیش طی مسافرتی که میان سالهای ۱۱۴۱ و ۱۱۴۲ میلادی به اسپانیا کرد، گروهی را تحت Robertus retenensis رهبری یکنفر انگلیسی بنام تشکیل داد. همکار اصلی «روبر» یک کشیش دیگر بنام «هرمان» بود. این دو کشیش عربی و لاتینی را بخوبی میدانستند ولی کار خود را با برآز عقیده درباره بعضی از آیات قرآنی منحصر کردند... اینکار چهار سال قبل از دومین جنگ ملی بی انجام

درآوردهند.

در سال ۱۵۴۷ آنرا باینالیائی ترجمه کردند. این ترجمه متعلق به آکبیلو فراکاسی از معلمین «مدرسه صنایع میلان» (از شهرهای اینالیا) است. نخستین ترجمه قرآن بلطف انگلیسی، یادگار آلساندر روسی میباشد و پس از آن باید از ترجمه سیل یادنمود؛ این نسخه در ۱۷۳۲ طبع شده و با مقدمه‌ی مبسوطی بقلم متوجه شروع میشود، در حواشی این نسخه قسمتهایی از «تفسیر بیضاوی» مندرج است.

ترجمه‌ی رودول Rodwell که سوره‌ها را بترتیب تاریخ و اوقات نزول قید نموده اهمیت بسیار دارد،

هنری بالمر و که در زبان عرب تبحر داشته، با اهتمام دقیق در حفظ معانی اصلی، قرآن را با انگلیسی ترجمه کرده و در سال ۱۸۳۳ بطبع رسانید.

و بالاخره در سالهای ۵۵ - ۱۹۵۳ آرتور آدبری قرآن را در دو جلد با انگلیسی ترجمه نمود و در لندن منتشر کرد.

ترجمه‌ی معروف «بلاشر» قابل ذکر و یادآوری است، رئی بلاشر از مستشرقان بنام فرانسوی است که سالیان دراز در مصر، سپس در دانشگاه سودن و مدرسه «السنّة شرقی» پاریس تدریس میکرد. او قرآن را در دو جلد ترجمه نموده و به انصمام مقدمه‌ای در سال ۱۹۵۹ در پاریس چاپ گردیده است، بلاشر در میان خاورشناسان سعی کرده بیطری و بیغرضی نشان دهد و بهمن دلیل ترجمه

۱۸۴۱ : ۱۸۷۵ و ۱۸۵۲ طبع و نشر گردید.

در قرن سیزدهم، آلفونس دهم، پادشاه اسپانیا حکم کرد سوره «معراج» بزبان اسپانیول EsPagnol ترجمه شود و دون ابراهیم طبیب این خدمت را انجام داد. ولی باید دانست که اسپانیائیها و یونانیها با اینکه چندین قرن با مسلمین مجاور و معاشر بوده‌اند؛ معلوم نیست ترجمه تمام قرآن را داشته باشند!

نخستین ترجمه‌ی آلمانی، مأخذ ازلاتین بود و سپس ترجمه‌ی سگوتین در نورنبرگ و ترجمه‌ی فردریک مرثیلین در فرانکفورت، چاپ شد. میکویند بهترین ترجمه‌های آلمانی ترجمه بوسن و تساوه ترین آنها از آن اولمان است که از سال ۱۸۵۳ تا بحال چندین مرتبه بچاپ رسیده است.

نولدکی مستشرق مشهور میکویند: در میان ترجمه‌های آلمانی، نسخه‌ای بدست نمی‌آید که در صحت و اتقان بر ترجمه انگلیسی شبیه باشد.

ترجمه‌ی هلندی قرآن کریم نخست در سال ۱۶۴۱ در هامبورک و بعد ترجمه‌ی کلام‌ماک در سالهای ۱۶۵۸، ۱۶۹۸، ۱۷۳۴ در لیدن طبع گردید. بهترین ترجمه هلندی قرآن مجید اثر دکتر کازیز استاد شرع اسلامی دارالفنون دلت Delft از شهرهای هلند) میباشد که در ۱۸۰۶ در هارلم (Haarlem از بلاد کشور هلند) چاپ شده است.

در سال ۱۷۷۶ قرآن را در پتروگراد Petrograd (پایتخت سابق روسیه) بزبان روسی

شده است .

بزبان پشتو و گجراتی

میکویند قرآن کریم بزبان پشتو (۲) و گجراتی (۳) نیز ترجمه شده است اما معلوم نیست که این سخن تا چه اندازه مقرر و تحقیق و صحت باشد ،

بزبان چینی

در لغت چینی ، شرحی برای قرآن هست که آنرا دونفر بنامهای فارزنه و بودات انجام داده اند .

بزبان ژاوه

در سال ۱۹۱۳ شخصی از اهال ژاوه (۴) که خود را « خادم سلطان عثمانی » مینامید قرآن را بزبان ژاوه ترجمه کرد .

بزبان بنگالی

در سال ۱۹۰۸ دو پلیام گلود ساک، قرآن را بزبان بنگالی (۵) درآورد .

بزبان قرقی

در زمان سلطنت عبدالحمید (۶) قرآن بترکی ترجمه شد ، اما انتشار آن منوع گشت ! در ۱۳۲۰ هجری نسخه‌ای نفیس از ترجمه‌ی ترکی

اورا یکی از بهترین ترجمه‌های بحساب آورده‌اند ، مقدمه‌ی آنهم درجای خود بسیار سودمند است : منتهی اودر کار ترتیب آیات قرآنی روشن بر گزیده که خالی از نظرات شخصی نیست . . .

* * *

قرآن بزبان عبری

معروف است قرآن بزبان عبری ترجمه‌های مختلف دارد ، از « دائرة المعارف یهود » چنین بر می‌آید که برخی از اقسام این ترجمه‌ها در کتابخانه « بوهد لیان » آکسفورد به شماره ۱۲۲۱ موجود است . یعقوب بن اسرائیل رئیس روحانی زنگی در ۱۶۳۴ قرآن را به عبری ترجمه نمود .

بزبان اردو

قدیمترین ترجمه‌های لغات شرقی قرآن ، ترجمه شیخ عبدالقادر پسر شاه ولی الله است که بلطف اردو در دهله طبع شده است . در سال ۱۳۱۵ هجری ، دکتر عماد الدین در آمریستر Amristr هند قرآن را بزبان اردو ترجمه کرده و نشر داد .

بزبان مالایی

تفسیر بیضاوی که جمله بجمله محتوی شرح و معانی قرآن مجید است بزبان مالایی (۱) چاب

۱ - Malaye ، زبان‌هند شرقی و نیز زبان یک قسمت از جزایر اقیانوسیه

۲ - از لغات عمده هندوستان

۳ - Java جزیره‌ای بزرگ واقع در آقیانوسیه و متعلق به دولت هنگلند - مسلمان‌زیاد دارد .

۴ - Bengale ، یکی از قطعات وسیع هندوستان

۵ - سلطان عبدالحمید ثانی (۱۸۴۲ - ۱۹۱۸) ، سلطان عثمانی که در سال ۱۹۰۹ مغزول گردید

در اسلامبول منتشر گردید . (۷)

بزبان چک

روزنامه المجهوریه چاپ قاهره نوشت در پراک (مرکز چکسلواکی) ، قرآن کریمی به زبان عربی و با ترجمه به زبان چک ، منتشر شده است . مترجم قرآن جدید ، دکتر هیربلک نام دارد کسی ۲۰ سال برای ترجمه دقیق کتاب آسمانی مسلمانان کوشیده است .

خبر گزاری چکسلواکی اعلام کرد در مقدمه قرآن جدید ، خلاصه‌ای از اصول عقاید اسلامی و شرح حال پیامبر اسلام دیده میشود . (۸)

* * *

قرآن به صد زبان

دکتر محمد حمید الله حیدر آبادی استاد سابق دانشکاه حیدر آباد هندودانشگاه پاریس و استاد فعلی دانشگاه استانبول ترکیه در حدود هشت سال قبل اعلام داشت (۹) که : قرآن مقدس تاکنون در جهان به بیش از صد زبان ترجمه شده است . او بیش از این اعلام گردید که تنها در ترکیه قرآن مجید از

۷ - مجله بهار اسلام دوم : شماره ۵ مورخ صفر ۱۳۴ هجری ، تاریخ القرآن - ابو عبدالله ذنجانی تاریخ قرآن ی دکتر محمود رامیار

۸ - کپهان ۲۳ مهر ماه ۱۳۵۹

۹ - هفته نامه اسلامی Radianee چاپ دهلي تو - ماهنامه المسلمين چاپ ۳ نو ترجمه سیدهادی خسروشاهی در شماره ۸ سال ۷ مجله مکتب اسلام

